

Tới năm 2030, loài người sẽ cần tới hai Trái đất nếu muốn có đủ tài nguyên thiên nhiên để duy trì mức sống như hiện nay. Vì lẽ đó, chúng ta đòi hỏi thế giới phải đặt việc giới hạn quy mô các vấn đề môi trường thành nhiệm vụ ưu tiên và không để cuộc suy thoái kinh tế hiện tại đẩy nó xuống hàng thứ yếu. Thế giới cần đảm bảo rằng việc cắt giảm tài chính sẽ không gây nên hậu quả đối với ngân sách ít ỏi để đối phó với các vấn đề môi trường, đặc biệt là cuộc khủng hoảng nước đang gia tăng

Một năm trước, cộng thế giới chìm trong cuộc khủng hoảng tài chính toàn cầu nghiêm trọng mà quy mô và hậu quả của nó đến nay vẫn chưa thể đo lường hết. Bởi lẽ, rất có thể những mong muốn của nền kinh tế thế giới quá đỗi có thể sẽ khiến những quan ngại về môi trường bị gạt sang một bên và đến thế giới chìm sâu vào một cuộc khủng hoảng khác – khủng hoảng môi trường.

Một đa dạng sinh học, suy thoái hệ sinh thái và biến đổi khí hậu đang cho thấy những dấu hiệu đáng lo ngại về một cuộc khủng hoảng môi trường đặc biệt nghiêm trọng có khả năng xảy ra.

Điều đáng lo ngại là nhu cầu về nước chưa quan trọng trong vài năm tới, sẽ phức tạp hơn nữa nền kinh tế sẽ tiếp tục đi xuống khiến giới hạn quy mô các vấn đề xã hội và môi trường. Do đó cuộc khủng hoảng kinh tế phải được giới hạn quy mô.

Song, bên cạnh đó cũng đã có nhu cầu ý kiến cho rằng không có lựa chọn nào khác ngoài việc cắt giảm chi tiêu đối với các mặt hàng tiêu dùng và tài chính toàn cầu có hiệu quả, phải đảm bảo rằng những cắt giảm môi trường và xã hội không bị gạt sang lề.

Thiên nhiên “quá tải”

Cuộc cách mạng công nghiệp hóa hai thế kỷ trước đã mang lại một xã hội văn minh mới, kéo

theo mức tiêu thụ nguồn tài nguyên vượt quá khả năng phục hồi của tự nhiên. Loài người đang làm cạn kiệt nguồn tài nguyên sẵn có và đẩy tốc độ suy thoái cùng sự suy giảm còn của chính họ vào vòng nguy hiểm. Tuy nhiên, bất chấp rủi ro, nhiều chính phủ, nhà kinh tế và người dân vẫn lạm dụng nguồn tài nguyên và coi đó như một “cách hành xử bình thường”.

Trên thực tế, thiên nhiên đã bị “quá tải”. Tăng trưởng kinh tế kéo theo việc khai thác tài nguyên quá mức đã gây nên những biến đổi lớn đối với môi trường. Loài người đã không còn kiểm soát được những tác động ngược lại mà môi trường đáp trả. Biến đổi khí hậu là minh chứng rõ ràng nhất.

Tiêu thụ thái quá nguồn tài nguyên, đặc biệt là nguồn nước, đang đẩy con người vào tình thế hiểm nguy. Báo cáo Hành tinh Sống 2008 của Quỹ Quốc tế Bảo vệ Thiên nhiên (WWF) đã cảnh báo, nếu việc sử dụng tài nguyên thiên nhiên tiếp tục tăng theo xu hướng như hiện nay thì đến năm 2030, loài người sẽ cần thêm một Trái đất nữa để đáp ứng nhu cầu của mình. Tóm lại, nếu mà cộng đồng Trái đất để cho những điều kiện sống như mức trung bình của người dân Bắc Mỹ thì loài người phải cần tới năm hành tinh như vậy.

Chính các chính phủ đã nhận thức rõ rằng sự mất cân bằng trong tài nguyên thiên nhiên thực sự sẽ hủy diệt chính họ thông qua sự can thiệp mang tên “bàn tay vô hình” của môi trường. Song có một điều chắc chắn là những thay đổi môi trường có thể diễn ra nhanh với mức độ và quy mô lớn hơn bao giờ hết kể từ khi xã hội loài người xuất hiện trên Trái đất.

Đội mặt với khả năng học ngôn ngữ của

Trong lĩnh vực môi trường có bốn vấn đề hiện đang cần ưu tiên giải quyết là: nước, năng lượng, an ninh lương thực và biến đổi khí hậu. Những vấn đề này có mối liên hệ tương quan và tác động lẫn nhau. Trong đó nước hiện đang dần nổi lên trở thành mối quan tâm hàng đầu.

Bên báo cáo phát triển nguồn nước thế giới gần đây của Liên Hợp Quốc đã cảnh báo những hậu quả nghiêm trọng bất nguồn từ việc sử dụng nước không hợp lý và thiếu bền vững.

Năng lượng là nguồn tài nguyên có thể tái tạo nhưng vẫn có giới hạn. Khi nguồn năng lượng không được đáp ứng nhu cầu, sẽ khan hiếm năng lượng có thể tái tạo hơn so với khan hiếm dầu mỏ. Bởi lẽ dầu mỏ sao con người đã tìm ra nhưng nguồn năng lượng thay thế dầu mỏ. Song, chúng tôi có thể thay thế được nguồn năng lượng.

Sự đóng góp của hiệu quả chi phí là một phần giải pháp

Năng lực tăng hiệu quả sử dụng năng lượng và tiết kiệm năng lượng sẽ tạo ra lợi thoát cho cuộc khủng hoảng năng lượng. Điều này đúng nhưng chưa đủ. Bởi vì, người ta có thể nâng cao hiệu quả sử dụng năng lượng dùng trong sinh hoạt và công nghiệp thông qua phát triển công nghệ, song mục tiêu này sẽ gặp nhiều khó khăn hơn đối với ngành nông nghiệp và lâm nghiệp.

Loại người đang lãng phí một lượng lớn năng lượng trong nông nghiệp. Điều này được biết nghiệm thực bởi vì năng lượng dùng trong nông nghiệp chiếm tới 70% lượng năng lượng tiêu thụ của thế giới và chiếm hơn 80% ở những quốc gia có thu nhập trung bình và thấp.

Rõ ràng, áp lực từ sự gia tăng toàn cầu và tăng dân số sẽ càng khiến cho tình hình thêm tồi tệ. Nhưng áp lực đang ngày càng gia tăng này chỉ có thể được giải quyết thông qua các biện pháp thích hợp để hơn chỉ biến đổi khí hậu và tăng khả năng thích ứng với sự biến đổi của khoa học và kỹ thuật.

Áp lực này sẽ ngày càng tăng khi mà các nước Trung Quốc, Ấn Độ và các quốc gia Tây Á đang nâng cao đời sống của mình, dùng nhiều hơn nhu cầu tiêu thụ năng lượng và các tài nguyên khác gia tăng.

Nếu kết quả của tiến bộ hiệu quả sử dụng năng lượng được thực hiện trong nông nghiệp thì một số khu vực nông nghiệp năm gần đây có thể được nhân rộng trên toàn cầu, thì nguồn năng lượng có khả năng đáp ứng được với dân số tăng 50% trong bốn thập kỷ tới.

Đề kiểm soát được cuộc khủng hoảng năng lượng nghiêm trọng sắp tới sẽ xảy ra, loài người cần tiến hành sáng tạo phi thường và hợp tác quốc tế và điều hành có khả năng đem đến phát triển bền vững lâu dài. Nếu các chính trị gia chỉ quan tâm đến lợi ích cá nhân thì những hậu quả sẽ

chính mà phát triển lĩnh vực môi trường và xã hội, thì trong thời gian ngắn hạn thì ngân tài chính có thể phục hồi, nhưng về lâu về dài, điều kiện sống trái đất sẽ suy giảm bởi khan hiếm nước, khủng hoảng năng lượng, mất an ninh lương thực và biến đổi khí hậu.

Rõ ràng, nhiệm vụ cấp bách của nhân loại lúc này là phải đặt vấn đề quy tụ các vốn đầu tư vào trung tâm của cuộc khủng hoảng môi trường không xa đang đe dọa tồn tại nhân loại./.

Theo Water Front